

UTOLSÓBÓL ELSŐ

Kispál Csilla

Utolsóból első

Létem oszlopai között
a tényekkel bújócskáztam.
Bolond lyukból bolond szél fújt
menekültem, féltem, fáztam.
Mi egykor szántóföldem volt,
sárkányfog-vetés lett,
ami régen Szellemtől tündökölt,
fészke a cselvetésnek.
Agyamban összegyűltek
a lázadó sejtek,
hogyan az összeesküvésnek
szentélyt építsenek.
Frappáns arrogancia,
kifinomult szóhegyek,
mázás kriptafalak,
miket beköptek a legyek.
E cifra szemétdomb lett
önazonosságom.
Nem laktam sehol sem,
de volt szarkofágom.
Hiszem, ha látom! - vetettem oda
felfuvalkodottan az Igének.
De szembejött a Fény, egóm megvakult
s elveim szénné égtek.
Hirtelen fájni kezdtem
s ráébredtem, hogy élek.
Azóta örökkévaló Világossággal
ragyog bennem a lélek.

Forrás: www.keresztenydalok.hu